Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Crigan Dragoș
Dosarul nr. 2r-1213/26; PIGD nr. 2-26038994-02-25r-12062026

D E C I Z I E

5 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2026, prin care a fost respins demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore privind aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării, pe un termen de 6 luni, în privința debitorului Ceban Vadim, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

La data de 27 martie 2026 prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a dosarelor a fost repartizat în mod aleatoriu demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore privind aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni a debitorilor Ceban Vadim.

În motivarea demersului a indicat că, în procedura de executare forțată a executorului judecătoresc Stoian Grigore se află documentul executoriu nr. 2-2717/2024 din 28.02.2025, emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la Ceban Vadim în beneficiul lui IM „Incaso” SRL datoria în sumă totală de 9 911,42 lei.

Susține, că întru executarea hotărârii menționate, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse măsurile de asigurare a executării. Astfel, prin încheierea 176-20782/2025, s-a dispus intentarea procedurii de executare în baza documentului executoriu în cauză și numită în condițiile art.62 Cod de executare al RM procedura de conciliere a părților, la care debitorul fiind somat legal nu s-au prezentat.

Subliniază, că în urma interpelărilor făcute în adresa instituțiilor de stat deținătoare de registre, precum și din informația parvenită nu a fost depistat și stabilit locul aflării bunurilor debitorului. Conform solicitării creditorului urmăritor, acesta a solicitat aplicarea față de debitor a tuturor măsurilor în vederea executării documentului executoriu, astfel verificând baza de date ACCES, executorul judecătoresc a constatat că debitorul traversează frontiera de stat, iar obligațiile prevăzute de procedura de executare nu le onorează. Din aceste considerente solicită aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării.

Comunică, că în adresa debitorului au fost expediate un șir de scrisori prin care a fost somat în repetate rânduri de a se prezenta la birou în vederea onorării obligațiilor asumate.

Mai indică că, odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare silită, de către executorul judecătoresc au fost întreprinde un șir de acțiuni în vederea executării documentului executoriu. Pe toată perioada proceduri de executare debitorul intenționat a tergiversat executarea hotărârii de judecată.

Luând în considerație că suma debitorială este considerabilă și până la momentul de față nu este achitată, iar debitorul ignoră în continuare cerințele legale de a se prezenta, se face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. Motivul necesității prezentării acestuia la birul executorului judecătoresc îl servește necesitatea întocmirii actelor de executare silit în prezența debitorului, or legea prevede expres că la întreprinderea acțiunilor de executare silită prezența debitorului este obligatorie.

Menționează, că între debitor și creditor nu a fost încheiată o tranzacție de împăcare și nici nu o-a fost acordat grafic de achitare, solicitând întreprinderea tuturor măsurilor în scopul încasării datoriei. Astfel, ținând cont de faptul că debitorul este obligat să execute hotărârea de judecată întocmai și la timp fără întârzieri nejustificate, executorul judecătoresc constată faptul eschivării de la executarea hotărârii judecătorești a debitorului și solicită aplicarea imediată a interdicției de părăsire a hotarelor țării în privința debitorului Ceban Vadim, or, s-ar face dificilă sau chiar imposibilă executarea hotărârii judecătorești întru-cât plecarea acestuia peste hotarele țării ar putea fi definitivă.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2026, a fost respins demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore privind aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni a debitorului Ceban Vadim.

I.II. Recursul declarat: În data de 21 mai 2026 executorul judecătoresc Stoian Grigore a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2026.

Recurentul reiterează circumstanțele de fapt și drept invocate la depunerea demersului și consideră că prima instanță nu a verificat și nu a dat apreciere acestor circumstanțe, or, din constatările făcute debitorul poate părăsi hotarele țării ceea ce va fi o piedică în executarea documentului executoriu, potrivit art.64 Cod de executare al RM.

Argumentează că, în procesul executării documentului executoriu, debitorul a fost apelat la numărul de telefon mobil de nenumărate ori și înștiințat despre necesitatea prezentării în cadrul biroului executorului judecătoresc, și indispensabil despre stingerea obligației din hotărârea de judecată, însă acesta a tratat oarecum cerințele executorului judecătoresc, vădind liber o indiferență silnică în fața hotărârii de judecată. În continuarea acțiunilor întreprinse debitorul a fost informat de nenumărate ori despre obligația ce o poartă, fiind somat de a-se prezenta la biroul executorului judecătoresc, în vederea familiarizării acestuia cu toate acțiunile întreprinse pe marginea procedurii de executare. În procesul executării documentului executoriu, debitorul a fost apelat de nenumărate ori la numărul său de telefon mobil, acesta a fost înștiințat despre necesitatea prezentării în cadrul biroului executorului judecătoresc, și indispensabil despre stingerea obligației din hotărârea de judecată, însă acesta a tratat oarecum cerințele executorului judecătoresc, vădind liber o indiferență silnică în fața hotărârii de judecată. Citat fiind, de mai multe ori în cadrul procedurii de executare, debitorul nu binevoia să se prezinte la citațiile Executorului Judecătoresc Grigore Stoian.

Comunică că conform solicitării creditorului urmăritor, acesta a solicitat aplicarea față de debitor a tuturor măsurilor în vederea executării documentului executoriu, astfel verificînd baza de date ACCES, s-a stabilit că debitorul foarte frecvent părăsește hotarele țării iar obligațiile prevăzute în procedura de executare nu le onorează, astfel este necesar aplicarea interdicției de

părăsire a hotarelor țării în legătură cu cele menționate. Chiar dacă Baza de date ”Acces”, înregistrează un șir de ieșiri și intrări a debitorului, și chiar dacă acesta a părăsit hotarele țării, nemijlocit telefonic prin intermediu viber, whatsApp acesta a fost înștiințat despre necesitatea prezentării în cadrul biroului executorului judecătoresc, și indispensabil despre stingerea obligației din hotărârea de judecată, însă acesta a tratat oarecum cerințele executorului judecătoresc, vădind liber o indiferență silnică în fața hotărârii de judecată.

Ținând cont de cele menționate, cît și de indiferența debitorului care prin inacțiunile sale ignoră orice solicitare de a-și onora obligațiile înaintate, eschivîndu-se direct de la executarea hotărîrii. Hotărîrea Judecătorească nr. 2-2717/2024 din 28.02.2025 emisă de Judecătoria Ungheni, nu a fost executată exclusiv din vina debitorului, fapt care pune în pericol dreptul creditorului, garantat de art. 6 CEDO, la un proces echitabil.

Menționează că din data emiterii hotărîrii de judecată 28.02.2025, debitorul nu a achitat datoria ce o are față de creditor, prejudiciindu-l în acest mod. Din data emiterii hotărîrii de judecată s-au scurs mai mult timp, timp suficient pentru a achita o datorie, însă Ceban Vadim Anatolie (a.n. *****, c/p: *****) categoric nu a achitat nici un ban din suma stabilită prin hotărîrea de judecată și nici nu și-a dat nici cel mai mic interes față de hotărîrea de judecată.

Prin cererea sa creditorul solicită aplicarea în privința debitorului a interdicției de părăsire a hotarelor țării, dat fiind faptul că nu dorește să-i mai acorde acestuia vreun termen suplimentar pentru executarea hotărîrii.

Verificînd baza de date ACCES s-a stabilit că debitorul înregistrează un număr impunător de intrări și ieșiri din țară, însă nu a binevoit să achite datoria față de creditor. Totodată se dovedește faptul că plecările peste hotare ale debitorului nu l-au determinat pe acesta să execute hotărîrea de judecată.

Consideră oportună aplicarea imediată a interdicției de părăsire a hotarelor țării în privința debitorului Ceban Vadim Anatolie, deoarece s-ar face dificilă sau chiar imposibilă executarea hotărîrii de judecată întrucît plecarea acestuia peste hotarele țării ar putea fi definitivă.

Menționează că odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare despre acțiunile întreprinse și comunicate drepturile și obligațiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înstrăinarea acestora.

A susținut că, deși debitorul a fost somat în repetate rânduri să execute hotărârea judecătorească, acesta a ignorat solicitările executorului, nu a achitat nicio sumă din datorie, nu și-a declarat bunurile și veniturile și nu a invocat motive obiective care să justifice neexecutarea obligației. Totodată, verificările efectuate au relevat că debitorul nu este angajat oficial și nici nu figurează înregistrat în calitate de șomer.

A subliniat că deplasările repetate ale debitorului peste hotarele Republicii Moldova au contribuit la tergiversarea procedurii de executare, existând riscul ca acesta să părăsească definitiv țara, fapt ce ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

A considerat eronată concluzia primei instanțe privind lipsa proporționalității măsurii solicitate și insuficiența motivării demersului, susținând că necesitatea aplicării interdicției a fost justificată prin comportamentul debitorului, eschivarea de la executare și imposibilitatea realizării altor acțiuni de executare silită. De asemenea, a relevat că la materialele cauzei a fost anexată cererea creditorului privind aplicarea măsurii respective.

Consideră că instanța de fond nu a ținut cont de obligațiile debitorului prevăzute de art. 44 din Codul de executare și nici de dreptul creditorului la executarea efectivă a hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil, acordând o protecție disproporționată dreptului debitorului la libera circulație. Prin urmare, a apreciat că aplicarea interdicției de a părăsi țara, în temeiul art. 64 din Codul de executare, este necesară pentru asigurarea executării hotărârii judecătorești, iar concluzia primei instanțe privind lipsa legăturii cauzale dintre măsura solicitată și scopul executării silite este neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 423-426, 427 Cod de procedură civilă al RM, solicită admiterea recursului, casarea încheierii judecătorești cu aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe numele debitorului pentru o perioadă de 6 luni.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, ținând cont de faptul că recursul, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 11 mai 2026, a fost depus la 21 mai 2026, Colegiul consideră legal să considere că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă (în continuare „CPC al RM"), recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă al RM instanța de recurs, **după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.**

În conformitate cu prevederile art. 11 din Codul de executare al RM, sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: a) titlurile executorii eliberate de instanţa de judecată în condiţiile legii;

În temeiul art. 22 alin. (1) lit. x) din Codul de executare, **executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătoreşti.**

În temeiul art. 22 alin. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanţilor la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.

În temeiul art. 44 alin. (3) din Codul de executare, **debitorul este obligat să execute documentul executoriu, să declare în scris, pe propria răspundere, executorului judecătoresc, la solicitarea acestuia, toate veniturile,** drepturile de creanţă deţinute şi bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părţi, în devălmăşie sau care sînt gajate, precum şi locul aflării lor. Aceeaşi obligaţie revine şi conducătorilor, contabililor şi fondatorilor persoanei juridice debitor. Nerespectarea acestei obligaţii atrage răspunderea prevăzută de lege.

În conformitate cu art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, **doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu**, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

În conformitate cu art. 27 din Constituție, dreptul la libera circulație în țară este garantat. Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară. Dreptul la libera circulație este protejat, de asemenea, de art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 13 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Orice limitare a dreptului persoanei la libera circulație, la caz interdicția de a părăsi țara, trebuie să corespundă anumitor exigențe de ordin material și procedural, care să garanteze proporționalitatea acesteia cu scopul urmărit. Aplicarea interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu și se aplică doar după ce s-a dovedit faptul că alte măsuri de executare nu au dus la executarea documentului executoriu.

Colegiul civil reține inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, „consemnarea la reşedinţă (domiciliu)", adică impunerea obligaţiei de a nu o părăsi - într-o regiune determinată constituie o restricţie la libertatea de a circula şi de a-şi alege în mod liber reşedinţa, constatând astfel încălcarea art.2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (a se vedea f. d. Comis. EDH, 13 decembrie 1984, nr. 10078/1982, * c/France, DRnr. 41, p. 103).

În acest context, instanța de judecată reține că, prin natura juridică a instituției interdicției de a părăsi țara, este interzisă aplicarea arbitrară a unei astfel de măsuri, care determină limitarea persoanei în libertatea acestuia la libera circulație precum pe teritoriul Republicii Moldova, precum și în afara teritoriului statului.

Astfel, având în vedere că oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa, instanța de judecată dă apreciere și verifică în ce măsură executorul judecătoresc a probat aplicarea eficientă a tuturor

măsurilor de asigurare și executare a documentului executoriu, ieșirea debitorului de pe teritoriul RM și **legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens, respectiv, dacă pentru executarea obligațiilor civile, este sau nu justificat a limita persoana în dreptul de a circula liber.**

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Astfel, în baza materialelor procedurii de executare silită, prezentate de către executorul judecătoresc la demers, prima instanță a constatat că executorul judecătoresc Stoian Grigore deține în gestiune procedura de executare nr.176-20782/2025, intentată în vederea executării documentului executoriu, titlul executoriu nr. 2-2717/2024 din 28.02.2025, emis de Judecătoria Ungheni privind încasarea sumei de 9911, 42 lei de la Ceban Vadim în contul creditorului „Incaso" S.R.L. (f.d.5)

Prin încheierea nr. 176-20782/2025 din 09.06.2025, a fost intentată procedura de executare, fiindu-i acordat debitorului termenul de 15 zile pentru executarea documentului executoriu, de asemenea a fost obligat să se prezinte, în vederea stabilirii modului de executare a documentului executoriu. (f.d.12-13)

Prin încheierea nr. 176-20782/2025 din aceeași dată, a fost aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului Ceban Vadim, în limita sumei urmărite de 9911, 42 lei. De asemenea, au fost interpelate instituțiile financiar-bancare, cu obligarea de a prezenta informația deținută despre conturile bancare care aparțin debitorului Ceban Vadim. (f.d.14)

Din materialele prezentate, reiese confirmarea recepționării de către debitor a încheierii privind intentarea procedurii de executare silită.

Totodată, potrivit procesului verbal din 12.02.2026, executorul judecătoresc Stoian Grigore s-a deplasat la adresa de domiciliu a debitorului Ceban Vadim din *****, s. *****. În urma discuției purtate cu mama debitorului, s-a constata că Ceban Vadim nu locuiește la adresa menționată. Debitorul este plecat și se află frecvent în deplasări. De asemenea, a menționat că nu a mai vorbit cu fiul său și nu cunoaște unde se află la moment, precum și nu deține vreun număr de telefon. (f.d.26)

Colegiul reține că, la materialele demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi ţara în privința debitorului Ceban Vadim a fost anexat procesul verbal din 12 februarie 2026 privind ieșirea la fața locului pe adresa cunoscută a debitorului r-l Ungheni, s. *****, informație despre contribuabil privind disponibilul în conturile bancare, informația despre debitor generată la 05 martie 2026, cererea creditorului din 23 martie 2026 prin care s-a solicitat aplicarea debitorului interdicției de a părăsi țara.

Totuși, Colegiul apreciază că deși executorul judecătoresc, în scopul asigurării executării documentului executoriu, a întreprins o serie de acțiuni și investigații în conformitate cu prevederile Codului de executare, din demersul înaintat, cât și din materialele anexate la acesta nu rezultă necesitatea și oportunitatea aplicării măsurilor solicitate, în acest sens nefiind prezentate probe suficiente și admisibile, or, executorul judecătoresc nu a indicat care anume măsuri urmează a fi efectuate/executate cu participarea obligatorie a debitorului și care este cauza prezenței obligatorii a debitorului întru executarea hotărârii judecătorești și stingerea datoriei (cerință expres prevăzută de norma legală).

Reieșind din aceste constatări, Colegiul judiciar constată cu certitudine că instanța de fond corect și întemeiat a respins demersul executorului judecătoresc, or, în prezența speță sunt suficiente pârghii pasibile a fi întreprinse întru executarea documentului executoriu, pînă la aplicarea măsurii excepționale cu aplicarea interdicției de a părăsi țara.

Colegiul reiterează că, prin natura juridică a instituției interdicției de a părăsi țara, aceasta constituie elemente ale dreptului persoanei la libertatea de circulație și care, prin aplicarea arbitrară a unei astfel de măsuri, determină limitarea persoanei în libertatea acestuia la libera circulație precum pe teritoriul Republicii Moldova, precum și în afara teritoriului statului.

În acest sens, este întemeiat a reține inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia în speța Reiner vs Bulgariei (hotărârea nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporționalității reiese că restricția privind dreptul de a părăsi țara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmărește un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăsește țara ar putea compromite șansele de a percepe suma în cauză".

În cauza Battista vs Italia (02 decembrie 2004), CtEDO s-a pronunțat asupra măsurilor care restricționează libertatea de a părăsi un stat în baza existenței unei datorii deosebit de importante față de terț. În special, s-a constatat că articolul 2 § 2 din Protocolul nr. 4 îi asigură fiecărei persoane dreptul de a părăsi orice țară pentru orice altă țară la propria sa alegere și în care poate fi primită. Iar, refuzul instanțelor interne de a-i elibera un pașaport și decizia de a-i anula cardul de identitate pentru călătoriile în străinătate au constituit o ingerință în acel drept (vezi decizia din Peltonen, citată mai sus, p. 43, și hotărârile citate mai sus în Baumann, §§ 62-63; Napijalo, §§ 69-73; și Nalbantski, § 61).

Mai mult ca atît, în cauza Hliustov vs Russia (11 iulie 2013), CtEDO s-a pronunțat asupra măsurilor care restricționează libertatea de a părăsi un stat în baza existenței unei datorii deosebit de importante față de terț. În special, s-a constatat că articolul 2 § 2 din Protocolul nr. 4 îi asigură fiecărei persoane dreptul de a părăsi orice țară pentru orice altă țară la propria sa alegere și în care poate fi primită.

În această privință, Curtea Europeană a reiterat în repetate rânduri că, statul are obligaţia pozitivă să organizeze un sistem de executare a hotărârilor judecătoreşti, care să fie eficient atât în practică, cât şi în drept, precum şi să asigure executarea acestor hotărâri fără întârzieri nejustificate, în caz contrar acest fapt angajează responsabilitatea statului în temeiul articolului 6 §1 din Convenţia Europeană. Totuși, Curtea menționează că măsurile stabilite întru asigurarea executării efective a unei hotărîri judecătorești nu trebuie să aducă atingere drepturilor proclamate de art.2 Protocolul 4 CEDO, fiind necesare într-o societate democratică (pct.92 din hotărîrea citată supra).

Având în vedere că oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa, iar *executorul judecătoresc nu a probat aplicarea eficientă a tuturor măsurilor de asigurare și executare a documentului executoriu, precum nici* **nu a prezentat probe pertinente și concludente privitor la legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens**, Colegiul civil ajunge la concluzia că, pentru executarea obligațiilor civile, în circumstanțele în care nu se întrunesc condițiile legale, nu este justificat a limita persoana în dreptul de a circula liber.

Astfel, apreciind circumstanțele de fapt constatate și normele de drept reținute *supra*, în lipsa probelor care ar confirma că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile posibile și eficiente în vederea citării și comunicării intentării procedurii de executare, verificării și căutării

debitorului, stabilirii patrimoniului acestuia, precum și privitor la **ieșirea debitorului de pe teritoriul RM și legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens**, Colegiul civil ajunge la concluzia legalității și temeiniciei încheierii primei instanțe, prin care a fost respins neîntemeiat demersul executorului judecătoresc cu privire la aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara pentru un termen de 6 luni în temeiul art. 64 Cod de executare al RM.

În ceea ce privește argumentele recurentului întemeiate pe natura actelor de executare îndeplinite la etapa respectivă întru executarea documentului executoriu, Colegiul constată că se întemeiază pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate în cadrul procedurii de executare și respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept. Or, în temeiul art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu. Context în care **executorul judecătoresc nu a argumentat și demonstrat că,** după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, **prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu, respectiv nu se întrunesc cumulativ condiţiile prevăzute de Lege pentru a aplicarea în privinţa debitorului a interdicţiei de a părăsi ţara** pentru un termen de 6 luni în temeiul art. 64 Cod de executare al RM.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere obiectivă faptelor și normelor de drept puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 11 mai 2026.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2026, prin care a fost respins demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore privind aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării, pe un termen de 6 luni, în privința debitorului Ceban Vadim.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele completului, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan